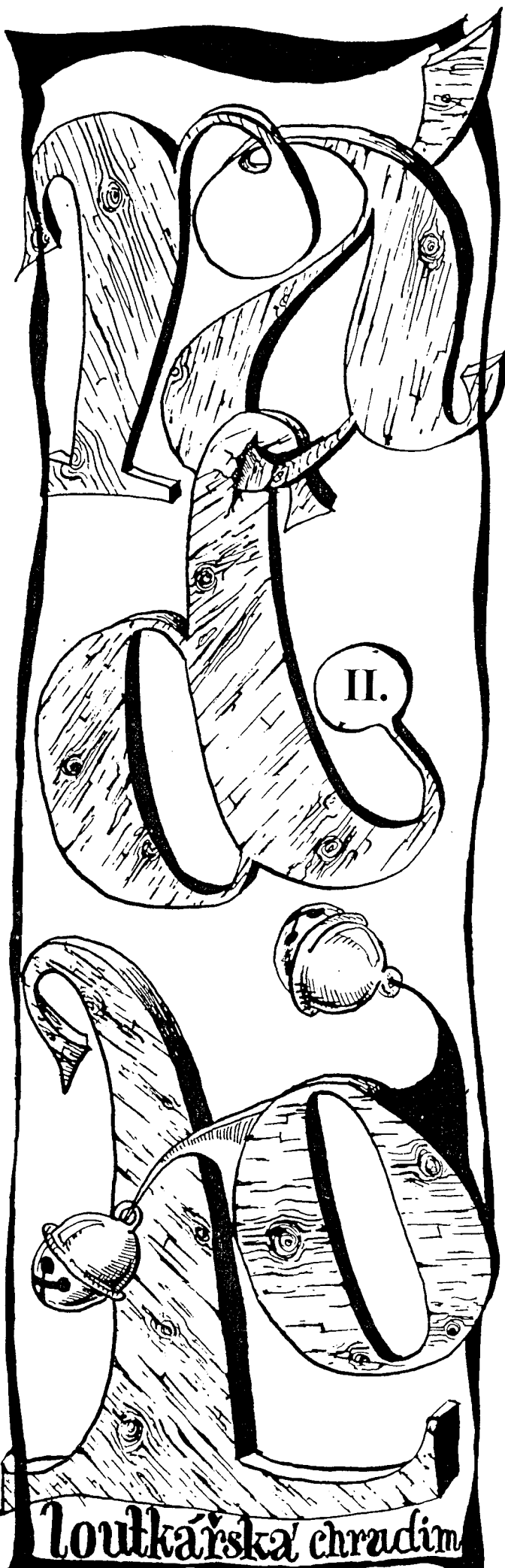

II.

loutkářská chrudim

Tato stránka neslouží k ničemu jinému, než k zapisování telefonních čísel sympatizujících i sympatizantů, k zapisování vzkazů náhlých i unáhlených, suchých až nejsušších. Prostě ke všemu, co se ve vaší milé hlavičce urodí...

Chtělo by se mi zvolat Heuréka! Zkorigováno a zalomeno!
Myslím tím naše Rádlo.

Bohužel mi to ani dnes nebylo umožněno. V závěrečné fázi se objevila opět počítačová nemoc, která nás postihuje od samého počátku – projevuje se nižší kvalitou tisku. Pro tentokrát to na rozdíl od věrejšího vydání nezavinila tiskárna, ale pro změnu počítač.

Přesto už se Rádlo blíží představě, kterou jsme o něm měli na počátku – po stránce výroby (teď je zrovna kolem druhé ranní a my pomalu končíme), po stránce grafické a samozřejmě i po stránce obsahové. Takže velké vítězství a naděje, že zítra už to bude perfektní.

Problémy nás potkaly veliké a bohužel se projevíly i v prvním čísle a zejména na stránce, kterou má Rádlo v Novinách Chrudimska. Tahle stránka je také zdrojem určitých potíží – v podstatě to znamená vydat ještě jeden zpravodaj s uzávěrkou ve 20.00 hod. A to se daří jen s velkými problémy (snad to dnes bude konečně aspoň slušná stránka).

Důsledek je ten, že redakce je už prakticky 48 hodin na nohou, nestihá večeřet a ani spát. Já sám jsem dnes viděl své první představení na LCH až ve večerních hodinách a ze suterénu Pippichova divadla, kde je redakce, jsem prakticky nevyšel. Hodně zachránil Radek Elhota, který nám obětavě přispěchal na pomoc. Třeba dodat, že velmi účinnou. Pochvala patří i redakci, která tenhle nápor zatím ustála.

Nu, zítra nás čeká ještě poslední A3 pro Noviny Chrudimska, a pak už nám naštěstí zbude jen naše Rádlo. To by kromě odpočinku nás všech mělo znamenat, že budeme daleko častěji mezi vámi v terénu a hlavně, že se konečně dostaneme taky do hospody na pivo a kus řeči s kamarády a přáteli. Už se na vás těšíme.

J. Sch. S.

**Drbu
Drbu**

*Bla, bla, bla, bla.
a co ty?*

*Já jsem na tom
podobně.*

Program:

dnez:

MALÝ SÁL

14.00 Bio desilusion (ZUŠ NA STŘEZINĚ, Hradec Králové)
16.00
18.00

21.30 Večer osobnosti

Luděk Richter uvádí Karla Šefrnu

KINO

16.00
18.00 Námluvy princezny Prozerpíny (KRAJÁNEK
LEDENICE)
O ptáku vzácném...
Na jednom vršku (DLS OB BLUČINA)

DIVADLO K. PIPPICHA

17.00
20.00 Robinson (D - DÍLNA STUDIA DŮM Brno)

LETNÍ SCÉNA

18.45 Wyrton (country skupina)

zeitr:

MALÝ SÁL

10.00 Bio desilusion (ZUŠ NA STŘEZINĚ, Hradec Králové)
14.00 Kníže Maxmilián aneb překažený funus, to jest pomsta
mocné Zorobelíny (LD STAROST Prostějov)
16.00
18.00

KINO

10.00 Námluvy princezny Prozerpíny (KRAJÁNEK
LEDENICE)
O ptáku vzácném...
Na jednom vršku (DLS OB BLUČINA)
16.00 O zazděné slečně (OPAL Opava)
18.00

DIVADLO K. PIPPICHA

17.00 Zvířátka pana Krbce (LD JISKRA Praha)

LETNÍ SCÉNA

18.45 L'ubica Smitková (jazz a muzikál)

MUZEUM

21.30 LOUTKÁŘSKÝ BÁL

Smršť

redakce:

Světlovská balada

Nebylo to dlouhé, sotva dvacet minut, ve kterých se stále zpívalo. Zpěv byl příjemný (tolik dívek pohromadě, to je snad skoro trestné), ale co jinak?

Spousta osob na scéně, vpravo schovaná hudba, mezi tím vším pouhopouhé čtyři loutky utopené v prostoru i mezi dívkami. Loutka přestala být loutkou a stala se pouhou rekvizitou, jejíž využití nebylo nejnápaditější. Pohybovaly-li se dívky v oblastech humoru, nadsázky, škádlení, pak občas cosi zajiskřilo a redakční divák si divadelně zalebedil, zabrousilo-li se na pole vážnější (a nebo to měla být pořád jenom laškovná hra?), prohlížel si redakční divák spíše charaktery hereček. Asi i kvůli nervozitě a trémě se celek jevil lehce nesoustředěný a chyběl mu společný tah na branku, o kterém jsme u tohoto souboru tolik slyšeli. Doufáme, že v dalších představeních tréma opadne a jeviště začne opět společně dýchat. A nebo nám už dívky ze svého představení vyrostly? A ten jediný muž též?

P.C.H.

Pohádky pro nehodné děti - ALFA Plzeň

Přiznám se, že inscenátoři měli ve mně a priori neochotného diváka. Tuto předlohu jsem viděl v nesčetných provedeních, a tak se pro mne úplně vytrácí moment překvapení při sledování děje. O to více si však všímám samotného jevištního řešení.

Je třeba začít tím, že plzeňští předvedli inscenaci po mnoha stránkách velmi precizní. Vyzdvihnu vynikající hereckou techniku, zajímavě řešenou scénou, dokonalé svícení i zvuk. I to jsou atributy dobrého divadla.

Samotné příběhy Prévertových Pohádek pro nehodné děti po dramaturgické stránce odpovídají obvyklému řešení volenému pro inscenování této předlohy. Nic převratného se neodehrává ani v oblasti dramaturgického výkladu. Přesto se jedná o inscenaci bezesporu působivou. Vtahovala mě obrazovostí, důrazem jednání, vtipnou a často velmi originální zkratkou, pěknými písničkami i působivými světelnými a zvukovými efekty.

Nicméně, jako kdyby mě neustále od plného diváckého prožitku zrazoval občasný nesoulad mezi vizuální a verbální složkou. Zavřu-li oči, slyším krásný, básnivý text, dívám-li se jenom očima, vtahuje mě v podstatě neustávající proud akčních efektů.

Zdá se mi, jako kdyby byl prapříčinou tohoto rozporu pocit, že ti, kteří na jevišti jednají a existují, docela dost dobře nevědí, o čem hrají a proč. Tento pocit se vztahuje i na ostatní složky inscenace. Abych byl konkrétní, těžko jsem se vyrovnával s tím, že po působivých „koních“ přišla závěrečná písnička v duchu Ein Kessel Buntess. A takových „nejasností“ jsem si prožil víc.

Plzeňská ALFA mě zmátla. Bezesporu invenční, nápadité, ale nějak mi to nedorazilo k srdíčku.

J. Sch. S.

Kdos dobrý, pomoz mi ji vysvobodit!

Po oranžových stopách 48. LCH jsme se dopravili do budovy Kina. Tam, před plátnem, na jednom stole a v jeho blízkém okolí se pohybovalo asi osm hereckých subjektů i se svou paní režisérkou. Hrají, zpívají a radost ze hry tryská na vše strany. Příběh o trojici exotů (jeden veliký, druhý objemný, třetí se zlatými očima), která se dá do princových služeb a účastní se jeho tažení s cílem získat princeznu, se tu předvádí jako vytříbená hra s příběhem, hudbou či hudebními nástroji, které účinkují nejen jako objekty, které zvučí, ale i jako objekty scénické, jako jednající postavy i čistě jako rekvizity. Jednotlivé situace jsou od sebe oddělovány sborovými písničkami, které v porovnání s hravostí akčních scén působí možná až moc klidně a nedramaticky. Během třicetivteř hodinky jsou na scéně použity loutky různých typů i velikostí, jednotný rámec však nemohou narušit ani zdánlivě se zbytkem nekorespondující maličké loutečky obyvatel princova zámku, které vytvářejí příjemný rámec inscenace a navozují vřelou atmosféru pohody a klidu, kterou celek neztrácí od začátku až do konce. Dětské aktéry jejich práce evidentně baví a pobyt na jevišti je pro ně až hmatatelnou zábavou, což je jistě i dílo vedoucí souboru Olgy Strnadové, která své svěřence na jevišti podporuje, ale výtečně se rozplývá v pozadí a nechává děti, aby samy předvedly, co v nich je. A že je toho dost, tím si můžete být jisti. A ono to všechno zazní i na scéně z úst herců: ...jen nemějte obavy, na světě všechno nás baví...

P.C.H.

Podařilo se mi lapit uměleckého vedoucího maďarského souboru Bobita, pana Gábora, a trochu ho vyzpovídat. Vzhledem k mé naprosto nedostatečné znalosti maďarštiny mi s rozhovorem pomáhala paní překladatelka. Tady je pokus o co možná nejsouvislejší interview.

Co se vám v Chrudimi líbí, pokud jste si ji už stihli prohlédnout?

Přijeli jsme dnes ve dvě hodiny, takže jsme si stihli prohlédnout náměstí a zúčastnit se slavnostního průvodu. Obojí se nám moc líbilo.

A nějaké představení jste stihli?

Jenom jedno a to nás velmi potěšilo - představení divadla Drak, které začínalo ve čtyři hodiny. Teď se chystáme na své vlastní.

Co byste vzkázali lidem, kteří sem do Chrudimi přijedou?

Mám velmi rád české loutkové divadlo i umění obecně. My, sem do Čech, vždycky rádi přijedeme, protože jsme českému divadlu nakloněni a hodně se tu učíme. Já jsem byl v Chrudimi už jednou, to jsem si prohlédl Muzeum loutek a letos tu poprvé vystupujeme.

A teď potěším paní překladatelku - máte radši draky nebo saně?

Draky. A nechci k tomu nic dodávat, přestože mě žena neslyší.

Moc vám oběma děkuji.

A jak dopadlo představení LD Bobita?

Od pana Gábora jsem se dozvěděla, že se inscenace skládá ze tří bulharských pohádek. V divadle Bobita prý totiž uvádějí cyklus různých národních pohádek. Animace předmětů, tak jak je použita právě v tomto představení, není pro Bobitu obvyklá. Na letáčku před představením jsem se dočetla, že: „...pomocí animace s předměty a nástroji odvedeme naše diváky do světa vzrušení. Čistotu obrazu a hry tří lidových pohádek spojuje rytmus bulharské lidové hudby, kterou herci na jevišti vykouzlí...“

A čeho se mi dostalo? Velmi profesionálního projevu herců, jejichž kouzla s vlastními hlasy by jim mohl závidět leckterý dubbér animovaných filmů.

Dokonalé animace velmi chytře vymyšlených a z běžných předmětů zajímavě poskládaných loutek. Skvělý zpěv nádherných melodií. Výborné vtipky a dobře vystavěné gagy. A v neposlední řadě poznání, že vůbec nepotřebuji umět maďarsky, abych těm lidičkám rozuměla. Díky, díky, díky a doufám, že se v Chrudimi ještě objevíte.

ohlasů:

MM

Dračí zlato

Zeptal jsem se na postřehy mladých diváků ohledně představení Kristin Friis. Děti byly skoupé na slovo a já neměl na to, abych z nich vypáčil více.

VB: Co se ti nejvíce líbilo v této pohádce?

Lenka, 9 let: Moc se mi líbily všechny loutky, ale nejvíce ježibaba.

VB: Loutky byly pěkné, ale některé švédské postavy se od těch našich liší. Všimla sis rozdílu?

L: No, vodník byl nahatý a hrál na housle. Myslím, že ten český je lepší.

VB: Víš, proč princezna pomohla jinochovi?

L: Protože mu předtím třikrát dala najíst.

VB: Děkuji za rozhovor. Ahoj.

L: Ahoj.

VB: Co se ti nejvíce líbilo v této pohádce?

Honza, 7 let: Maminka a tatínek.

VB: Víš proč princezna pomohla jinochovi?

H: Dala mu najíst.

VB: A víš kolikrát a jaké podoby měla?

H: Třikrát a byla havran, medvěd a čarodějnice.

V tuto chvíli přiběhla starostlivá babička a z klučiny jsem nedostal už vůbec nic.

Kdos dobrý, pomoz mi ji vysvobodit V. B.

Co se ti nejvíce líbilo? Princezna. - Zpívali hezky.

- Mně se to líbilo strašně moc, fakt jo. Líbilo se mně, jak používali ty nástroje při tom představení... prostě skvělý. - Líbilo, moc se mi to líbilo, celá pohádka. - *Líbilo se ti to představení?* Mhm. *A co se ti líbilo?* Mhm. *Co se ti líbilo nejvíce?* Mhm. *Děkuji za rozhovor.* Mně se to představení moc líbilo, protože si na nic nehrálo, bylo strašně bezprostřední, bylo vidět, že ty děti se i školi, jejich výkony byly, dá se říct, profesionální, představení bylo poetické, používalo řadu různých metafor a takových pěkných prvků a hlavně si myslím, že bylo dobře vystavěné, bylo stylové, začátek, který navodil atmosféru celé té pohádky, a pak i konec, který ve stejném duchu - s malými loutkami - pohádku ukončil. *Holky, můžu se zeptat, jak se vám to líbilo?* Voni neuměj' česky. *Aha, a kdo tady umí česky?* Mně se to líbilo. Všechno. Loutky, písničky... *A vybrala by sis prince?* Ne. *A proč?* Smích. *Protože je moc placatý?* Smích. - Jo. *A pan technik?* Ale jo, i když pro mě už to není. (pozn. red. panu technikovi je asi tak dvacet let)

MM

Co nám řekli herci

A co herci - jak se vám tu hrálo? Dobře, protože je tu dobrá atmosféra. Skvělí diváci. *Měli jste nějaké technické problémy?* No, spadl nám tam strom a ještě se roztrhla jedna látka. *Byli jste nervózní?* Hrozně. *A ještě jednu otázku na závěr, máte radši draky nebo saně?* Draky (pozn. red. - po chvíli váhání, leč jednohlasně).

MM

Světlovská balada

Velice líbilo, balada skvělá. - *Líbilo se ti to?* Mhm. *A co se ti líbilo?* Já nevím. Všechno. - Já už jsem to viděla dřív. Předtím se mi to líbilo víc, teď se mi zdálo, že mají trému, protože v Chrudimí ji musej' mít... Ale fajn - Líbilo, moc líbilo. Loutky nádherné, ale i projev. Skvělý, díky. *A pan technik?* Tak tohle bylo, podle mě, o dost lepší a hlavně tohle mělo skvělou hudbu. *A kolegové - líbilo, nelíbilo?* Hrozně. Líbilo. Byli jsme až do konce napnutý...

MM

...aneb Kdo seje vítr, sklízí bouři.

poroty:

Včera večer odstartovala 48. LCH dvěma ze 16 soutěžních představení. Nejprve diváci zatleskali souboru Mravenec ze ZUŠ Žamberk hrajícímu pod taktovkou O. Strnadové, která, jak uvedeno

v programu, hru „Kdos dobrý, pomoz mi ji osvobodit“ podle pohádky K. J. Erbena „Dlouhý, Široký a Bystrozraký“ napsala, písničkami opatřila, loutkami vybavila a do života vypravila. Nutno dodat, že vše velmi vtipně, hravě, s lehkostí. Množstvím jednoduchých a jiskrných slovních hříček v dialogích a nápaditých chytrých písňových textů potěšila nejen děti. Stylově čisté „divadlo na stole“ osvětlené pouze třemi bodovými reflektory vyniká i výtvarnými nápady - kromě hlavních postav vytvořených na způsob plošných loutek vedených zezadu, vystupují v příběhu hudební nástroje. Flétny jinak doprovázející písničky se mění ve věže, palička na buben ve šneka, triangl v „boží oko“ přilétající s probouzejícím se srdcem, pouzdro na kytaru se postupně proměňuje v princeznino vězení, skálu, strom, ba - v samotného čaroděje. K dalšímu plus patří pěkná jevištní mluva všech účinkujících.

Ale aby nepadala jen samá chvála... Vážnoucí rytmus. Dialogy leckdy liknavě navazující. Nedůslednost v použití výtvarných prostředků (když vedlejší drobné role ztvárňují hudební nástroje, proč najednou loutka motýla na drátě?). Dále jednotlivé scény vždy oddělené přestavbou či tmou působí jako skeče a nevytvářejí celek. Přemíra písniček je bohužel prezentována jen a jen staticky, chybí gradace plnění třech úkolů čaroděje - stále se opakuji v celé své stereotypní šíři i rytmu. Vinou všeho nevyznívá zničení zloducha jako pointa a představení má najednou po složitých přestavbách další dva konce: probuzení princeznino srdce a návrat k začátku - příjezd na hrad. Škoda, že jinak přirozená roztomilost dětí nepomohla uvolnit jistou sevřenost představení.

Druhému představení - „Světlovské baladě“ - se tleskalo stejně. Odehrála jej Dramatická školička ze Svitav. Tuto inscenaci specifického žánru pohybujícího se na pomezí balady a kramářské písně zpracoval podle německé pověsti K. Šefrna a spolu s J. Mandlovou ji i režíroval. Hrána třinácti dospívajícími dívkami a jedním mladým mužem na rozdíl od předcházejícího vystoupení přímo rozhýbala celé jeviště... Pohyb, hlasový projev omezený výhradně na zpěv, live doprovod dvou houslí, kytary a flétny, to vše si hned od začátku získalo publikum a jeho pozornost udrželo až do konce.

Opět výtvarné a režijní nápady, tzv. scénická práce s vlastními těly: ladný jelen, bojové scény končící smrtí, znovuzrození, cudné milování se pod javorem. Javor sám vysněný milostný akt po jeho ukončení komentuje, „že se ani trošku nestyděl“. Být javorem, řeknu totéž.

Ale - zase to ALE! Tyhle herce za jevištní zpěv nepochválím. „Rozsypané“ nástupy některých slok, polykání koncovek (místo DÁL jen DÁ..., namísto VZAL zase jen VZA...). Drobné výpadky textu. Že by tréma? I to je možné. Ale jinak se líbilo. Moc.

vlastní názor vyjádřila

Blanka Josephová - Luňáková

P.S. - Ostatní členové poroty se k němu víceméně přiklonili.

PROSÍM POMOZTE!

V průběhu včerejšího dne se ztratil (nebo možná i zaběhl) malý zelený medvídek šitý oranžovou nití. Celý je ze zelené látky. Jeho majitelka snažně prosí případného zachránce, aby ji jejího speciálního medvídku vrátil. Není to totiž prý jen tak ledajaký medvěd! HANCE ze SEMINÁŘE B na něm velmi záleží. Znáte-li jakékoli informace o pohřešovaném, které by vedly k jeho vypátrání, budete spravedlivě odměněni. Míša čeká.

PŘEDSTAVY

Kdoco

Loutkářský soubor BIFULE ZUŠ Na
Střežině Hradec Králové
BIO DESILUSION

J. Jelinek

Za použití prstových i jiných loutek se
vám předvede kinematograf rodiny
Rufitových

Loutkářský soubor Krajánek Lednice
NÁMLUVY PRINCEZNY PROZERPI-
NY

Hra neznámého autora v úpravě Aleny
Kopáčkové. Po 8 letech znovu nastudo-
vaná v jiné podobě. Živá kapela s dová-
divou hudbou.

Divadelní a loutkářský soubor Osvětové
besedy Blučina

O PTÁKU VZÁCNÉM...

Poutové představení hrané marionetami.
Text získán od Čmukařů J. Ipsera
a D. Weissové.

NA JEDNOM VRŠKU

Jarmareční píseň neznámého autora hra-
ná spodovými loutkami.

D - Dílna Studio Dům Brno
ROBINSON

Dílo D. Defoa upravila P. Dombrovská.
Hru s velkými dřevěnými loutkami do-
provází živá hudba i speciální zvukové
nástroje.

O souboru

Naše velká a rozvětvená rodina Rufitů se semkla jako
jeden muž, či žena, kolem našeho bratra Gregora, který
zakoupil kinematografický přístroj od nevlastní dcery
bratrů Lumiérů. Od té doby jsme zanechali vystupování
v různých kabaretech a varieté a rozdáváme radost i
poučení po vlasti naší.

Již 24 let starý soubor, založený principálem F. Jelínkem.
Původně dospělácký soubor, nyní dorostová a dětská sku-
pina loutkoherců, vesměs pokračovatelů svých rodičů a
příbuzných.

Soubor existuje od roku 1993. V přípravce má asi 20 dětí
ve věku 5 až 8 let. Starší děti již jezdí na Krajské přehlíd-
ky. Hrají činohry, loutková představení a dvakrát ročně
výstavy výtvarných prací amatérů, profesionálů i dětí

V roce 1991 založila režisérka Eva Tálská Studio Dům,
jehož je D-Dílno odnoží. Inscenace inspirované folklórní
tvorbou, představení pohybově stylizovaná i spektakly
dell'artovské pod vedením profesionálů. Samostatné pro-
jekty v rámci D-Dílny.

VUJEME:

doručení

Jde o zábavnou podívanou s řadou dobrých, slušně provedených nápadů, kterou stojí za to vidět. Přesto, že celku chybí přesnější vedení tématu v ději a smysl pro práci s časem, jde o úspornou a přesnou práci na bázi filmových prostředků.

Švih, nápad, příchut' syrovosti a opravdovosti, svěží a příjemná podívaná. Jisté rezervy ve vedení loutek. Snad bude možné opakovat ono kouzlo autenticity...

Soubor dospívajících dívek inscenoval oba texty s viditelnou radostí, nadsázkou a porozuměním danému žánru. Stylizace byla zachována nejen v mluvním projevu, ale i v tvorbě a vodění loutek.

Souboru jde o vyjádření své vlastní výpovědi prostřednictvím vývoje postavy Robinsona. Výtvarná i loutkoherecká stránka inscenace je na hranici profesionality, práce s hudbou a zvukem je velice působivá.

rozhovor

Soubor je zaručeně nejstarší. Zakládací listiny z roku 1892 jsou uloženy v hradeckém divadle Jesličky. A konečně i v Chrudimi se dočkáte, velevážené publikum, scén ze všech dílů světa: ze života, z cirkusu, z varietního života a světa snů.

Alena Kopáčková strávila už sedmkrát prázdniny nad vytvářením pohádkových textů. Každé slovíčko i rým obrátí třikrát nad rožněm letního slunce, než jej dopeče, někdy však napíná soubor až do poslední chvíle a členové netuší, co se vlastně v pohádce bude dít. Teď nosí v hlavě Sedmero krkavců...

Připrav mi brnění,
chochol a šavli,
přidej tam SIDOL,
jedu na Davli!

Loupežník: Chrup, chrup! Chrup, chrup!
Principál: Loupežníci spí.

Tvá touha je tak veliká
že není nikoho
kdo by mohl odvrátit
ten bědný a krásný osud
jenž tě očekává.

(Lodě odplují)

diskuze

Milý čtenáři! Na tomto místě by ses měl setkávat se záznamem z diskuzí. Protože ty ale budou až počínaje pátečním odpolednem, využíváme tento prostor k uveřejnění této essay.

PRVNÍ DEN

Ráno mi bylo, jako by mě někdo praštil železnou tyčí do zátylku. Předěšlý den více než hektický, odchod z redakce za svítání, strach, jestli propašuji Šotku na místo našeho ubytování, nejisté fungování zastaralého technického vybavení, které nedokáže vytisknout tříapůlmegovou pérovou kresbu, z toho pramenící pocit, že by snad bylo lepší psát Rádlo rukou. Ale každá práce má svá úskalí a já doufám, že dnešek už bude trochu jiný. Loutkářská stránka v Novinách Chrudimska zrcadlila naši vyčerpanost a skoro brala chuť něco dalšího tvořit. Ale stalo se a já jsem ještě dokonalého člověka v tomto povrchnosti a nezajmem prožraném světě nepotkal. Buranští náfučové a podlézaví slabosí a těch mezi velice, velice málo, proto mě potěšilo, opomenuli už zmíněnou starost s technikou, jaká skvělá parta lidí se v redakci a její blízkosti sešla. Alespoň zas nějaký balzámeček na poškrábanou duši.

I zdejší město působí uklidňujícím dojmem. Na vršku nad říčkou Chrudimkou od pradávna obydleném se můžete proplétat uličkami a nebyt výloh obchodů, dýchl by na vás duch středověku. Architektura komunistické neomalenosti se starého centra nedotkla. Na náměstí mě však malinko zamrazilo. Vybavil se mi okamžik, kdy masový vrah a fanatik Žižka na tomto místě upálil mnichy zdejšího kláštera, vybavilo se mi, jak pater Koniáš poblíž páli knihy o těchto událostech. Trošku se mi zatočila hlava z přemíry paradoxů trvajících dodnes. Trochu jsem se našel.

Chrudim na mě dýchá a šepotá: Nebuďme loutky!

Jindřich Kalvach

FERNET

pro hosta

Dnes jsem na fernetu pozvala snad nejdůležitější osobnost tohoto festivalu, Ivetu Dříchulovou. Statečně vypila z lahve poslední kapičku lahodného moka a vydala se se mnou a s Šotkem do parku. Šotka jsme se po chvíli zbavili, protože stále někde pobíhal, místo aby mi pomohl udělat interview. Tak jsem to zkusila sama.

Kolik ti vlastně je, Iveto?

Za čtrnáct dní mi bude pětadvacet.

Jak ses takhle mladá dostala k práci v ARTAMÉ? A co tam vlastně děláš? A co to vůbec je ta ARTAMA?

ARTAMA je útvar, který se věnuje amatérskému umění - tedy nejen divadlu. Spadá pod IPON, který zase spadá pod ministerstvo kultury. A já jsem v ARTAMÉ v divadelním oddělení a na starost mám loutkové divadlo. Jsem tam na půl úvazku a tady práci jsem převzala po Ludku Richerovi, který je tak silná osobnost, že si všechno vždycky dělal sám. Takže když jsem nastoupila a nevěděla úplně přesně, co je náplní mé práce, nikdo mi nedokázal poradit, protože to vlastně nikdo nevěděl. A tak jsem dělala spoustu věcí hodně intuitivně. Doufám tedy, že to všechno dobře dopadne.

Je Loutkářská Chrudim celoroční náplní tvé práce?

To rozhodně ne. Kromě všech regionálních kol LCH a spousty další „běžné“ práce, se ještě podílíme na pořádání bechyňského Faustování, což je přehlídka zaměřená na loutkové divadlo pro mládež a dospělé, která se koná vždy první prosincový víkend. A nesmím zapomenout na informační bulletin Vykřičník, který vydávám. Ta práce je sice hodně kancelářská, ale naštěstí, díky tomu, že člověk komunikuje s různými umělci, to není munda. A ráda bych se ještě pochlubila svou novinou, kterou jsem zavedla právě na Chrudim. Tou je seminář pro ty úplně malíčkové děti, který, doufám nebudu fungovat jako hlídaci služba.

Jak dlouho v ARTAMÉ děláš?

Jsem tam teprve od prosince, já jsem vlastně ještě student. Studuju na DAMU výchovnou dramaturgii a současně s organizováním této přehlídky jsem se ještě snažila psát diplomovou práci, což se samozřejmě příliš nedařilo. Ale v září bych chtěla jít ke státnicím, pokud se mi tu diplomku do té doby podaří dopsat.

O čem by ta tvoje diplomka měla být?

No, je to takové trošku průkopnické téma. Ten název je poněkud složitý „Výtvarná umělecká díla jako východisko k dramatickým aktivitám“. Neexistuje k tomu žádná literatura, takže o to je psaní složitější. V podstatě jde o to, že většina lidí vychází při tvorbě představení z nějaké literární, textové předlohy a já bych to chtěla rozšířit i o tvůrčí.

Jak ses dostala k tomuto oboru?

Já jsem od malíčka přemýšlela, čím bych chtěla být, ale nikdy mě nic nenapadlo. Jsem vystudovaná dcerka sestry, mám maturitu asistenta hygienické služby a nikdy to nebylo „to pravý“. Vždycky jsem chtěla být u divadla, ale nechtěla bych být přímo herečkou, taky bych chtěla být u dětí, ale nechtěla bych být učitelka. A konečně se po revoluci otevřela katedra výchovné dramaturgie a já jsem vlastně v prvním ročníku, který studium nastoupil. Konečně je to to, co mě baví.

A co ty a divadlo v praxi?

Od září nastupuji - taky na půl úvazku - v jedné pražské základní škole, kde budu vést dramatické kroužek. Sama jsem taky od malíčka hrála, chodila jsem do dramatiky k Věře Dřevíkové, dokonce jsem jednou (asi ve třinácti) vystupovala i tady na Chrudimě. Jmenovalo se to O chýřném kocourovi a já jsem vodila Honzu. Ale i teď se snažím tomu divadlu věnovat aktivně, sama i s dětmi dělám s loutkami, abych nezakrněla, aby se ze mě nestal „kancelářské paprdu“.

A co tvoje děti?

Úplně vlastní myslíš? No, já jsem ještě žádné neporadila, ale když řeknu „moje děti“, tak mě napadnou děti z mého dramatičky, s nimiž jsem vlastně v neustálém kontaktu. I když teď momentálně žádný dramatik nevedu, pojedle se mnou spousta „mých“ dětí na pracovníkovou dílnu tvořivého loutkářství, kterou pořádáme právě v ARTAMÉ. Pozor, ta dílna je samozřejmě otevřená.

Dobře, tak tvoje děti žádné... Tak na co „intimního“ bych se tě ještě zeptala? Ty jsi rak, uspoň podle svého přívěsku, a o racích se říká, že jsou nejen zpátečníci, ale i velmi rodušní.

To mě vždycky hrozně překvapovalo, když jsem to v nějakém horoskopu četla - že já teda vůbec nejsem nějaký rodušný typ, ale teprve od té doby, co bydlím sama, jsem zjistila, že k tomu domovu mám vztah. Obdivuji své rodiče, že ten můj „odchod“ vzali tak hrozně v pohodě, všechno proběhlo v pořádku a po dobrém a já se teď můžu domů kdykoli vrátit - a taky se tam ráda a často vracím. Ale takový ten „rací“ domov si nechávám až pro svou budoucí rodinu.

Co bys chtěla vzápat lidem, kteří na Chrudim přijeli?

Byla bych hrozně ráda, aby loutkáři drželi pohromadě, protože jediné tak se ten obor může nějak vyvíjet a rozvíjet. Takže by mě potěšil pohled na postaršího ortodoxního marionetáře sedícího s nějakým děsně alternativním klukem s dreadami, jak v hospůdce diskutují o loutkovém divadle. A hlavně stojím o to, aby se jak porota, tak seminárista, ale i ostatní návštěvníci Chrudim divali na všechna představení „ne zlým okem“. Tím nemyslím, že by měli být příliš shovívaví, protože koneckonců jsme tu od toho, abychom se něco naučili, ale nemělo by docházet k nějakým osobním útokům.

A ještě naše již tradiční otázka - máš radši draky nebo saně?

Já mám ráda saně v zimě a draky v noci.

Děkuju, Iveto, a pevně věřím, že budeme mít čas posedět spolu někde „v hospůdce za deštěm“.

Markéta Miláčková

Matyáš Gala

Pár slov pana starosty...

Pár minut poté, co vystoupil z bryčky, vykonal několik officialit a svlékl historický talár, byl starosta města Chrudimí ve foyer Pippichova divadla opracován naším Rádlem.

- Pane starosto, jaká jsou vaše osobní pouta k LCH?

Jako rodilý Chrudimák, který pamatuje LCH ještě jako jinoch, mám k přehlídce kladný vztah, mám ji rád. Pro nás, jako pro mládež, to bývala, tedy pro mě osobně určitě, sláva a hlavně zábava. Jako starosta jsem přirozeně velice rád, že ve svém městě mohu hostit tak významnou událost.

- Účastnil jste se někdy aktivně LCH?

Ne, já jsem nikdy nehrál, nejsem loutkář, ale kamarádíme se, známe se navzájem. Jsem s těmi lidmi v kontaktu. A na představení rád do divadla chodím.

- Takže nemáte pocit, že by loutkové divadlo bylo pouze pro děti?

To určitě ne.

- Máte raději draky nebo saně?

Asi spíš saně...

- A jak se vám jelo s koňmi na bryčce?

Zrovna jsem si říkal, jak bylo dříve to cestování fajn. Jste na čerstvém vzduchu, je to příjemné.

- A co mažoretky?

Já jsem je sice moc neviděl, ale takové mladé dívky nemohou přece nic

zkazit...

- Děkujeme za rozhovor a ať se vám i letošní přehlídka líbí...

P. C. H.

Slavnostní zahájení

Jezdím do Chrudimí dlouho a rád, mimo jiné také proto, že lidé se tu ke mně vždy chovali pohostinně a přátelsky. Místním zastupitelům děkuji, že nad loutkáři drží ochrannou ruku i v dnešních ekonomicky nejistých dobách, pracovníkům Měšťanské besedy za neúnavnou práci, trpělivost a ochotu pomoci nám v kteroukoli denní i noční dobu. Přesto (nebo možná právě proto) si po dnešním „slavnostním zahájení“ kladu otázku, co na něm bylo slavnostního.

Pro ty z vás, kteří jste zahájení neviděli, shrnu: průvod prošel od sv. Václava k Divadlu Karla Pippicha, v jeho čele plula Felicie Městské policie, v těsném závěsu cupitaly školou povinné mažoretky, jako vždy řízně dula Chrudimská dechovka a cestu průvodu lemovaly nepříliš početné skupinky místních. Před divadlem na mě pokřikoval nějaký pán na chůdách, že je můj vladař, což jsem mu vůbec nevěřil. Do toho přivezl kočár tažený statnými vraníky pana starostu v pěkném kostýmu a on po krátkém proslovu zapůjčil za zvuku fanfár na následujících šest dní sympatické zástupkyni plémě loutkářského klič od města. Najednou je po všem a já si říkám: „To už je konec?“ „Asi jo,“ odpovídá mi vedle stojící dívka a rozhlíží se stejně nejistě jako já. Tak to asi byl konec.

Upijím moku, co kudy teče, tudy lécí, a v uších mi doznívá ta krásná věta pana starosty: „Město patří vám, loutkářům.“ A já si říkám, jak málo by asi stačilo zapracovat organizačně, abych necítil zcela zjevnou nejistotu zúčastněných z toho, že neví, co mají dělat, kam si stoupnout, co bude následovat. Nejsem zastáncem pompézních akcí, ale slavnostní zahájení, a myslím, že by si ho loutkárna zasloužila, to určitě nebylo.

Rebel

Rozhovor s Janou Koubkovou

Máte něco společného s Loutkářskou Chrudimí?

S Chrudimí asi ne, ale nějakou dobu jsem účinkovala v hradeckém divadle Drak v inscenaci pana Krofity „Beatles“ a často jsme tam dělali i koncerty. A vůbec Hradec Králové je pro mě důležitý, probíhá tam totiž i jazzový festival, kde budu letos na podzim účinkovat. Tam ale budu hrát se svou kapelou, což je Afro - latin band, tady v Chrudimí budeme vystupovat v takovém standardnějším složení. Jsem tu s kontrabasistou Vítkem Švecem a kytaristou Zdeňkem Fišerem a budeme dělat takovej krásnej jazz.

Jaké divadlo máte vy osobně nejradši? Který druh je vám nejbližší?

To těžko říct, protože ono v každém druhu, v každém typu divadla jsou dobré věci. Nemůžu říct, že třeba loutky mě nezajímají - když to dělá někdo dobře, je to zajímavé. Ale tak obecně z toho, co já navštěvuji, mám vždycky hrozně ráda psychologické hry, které mě nějak zasáhnou. Já na takové srandičky a komedie moc nejsem. Každopádně vždycky je to o tom, kdo to dělá a jak to dělá. Ale to je tak i v muzice, v každé práci.

Chtěla byste loutkářům něco vzkázat?

Tak za prvé bych jim vzkázala, aby byli zdraví, protože v zdravém těle, zdravý duch... i vzduch a to potřebujem všichni. Přeju jim samozřejmě to, co přeju i sama sobě, přeju jim hodně tvůrčích nápadů, hodně radosti, lásky, protože když tohle všechno je, tak z toho mají radost i všichni ostatní. To znamená nejen dospělí, ale i děti a myslím si, že právě loutkáři mají obrovský potenciál v tom, že jejich divadlu rozumí nejen dospělí, ale i děti, že mu vlastně rozumí celý svět.

To jsem ráda, že si nemyslíte, že loutkové divadlo rovná se divadlo pro děti.

Ne, to je hloupost. Právě zrovna ten Drak, ale i jiná divadla, třeba Bouda bratří Formanů, dělají představení víceméně pro dospělé.

Zdržíte se ještě na nějaké představení?

Určitě odtud nebudeme spěchat, ale musíme se ještě dneska vrátit do Prahy, takže si dáme dvě deci a poběžíme se na něco podívat.

A ještě otázku, kterou dáváme všem - máte radši draky nebo saně?

No tak vzhledem k tomu, že jsem ženská, tak mám radši draky.

Děkují za rozhovor.

MM

Matyáš Gala

Překročíte-li práh zdejšího muzea, můžete se dostat nejen do blízkosti secesních děl Alfonse Muchy, ale i na zajímavou výstavu „Čína neznámá“. Je možné tak poznat tuto zemi nejen jako ortodoxní komunistický kolos, ale i jako stát s bohatou kulturní a uměleckou minulostí. Překvapí vás hlavně pečlivost s jakou jsou tato umělecká díla vytvořena. Výstavu jsem z nedostatku času takřka proběhl, ale i tak jsem se nemohl nepozastavit nad krásou bronzových sošek, řezb a rytin v kostech, malovaného porcelánu od talířů po mohutné vázy, či zmenšenin divadelních masek. Přiznám se, že jsem jako opášený sledoval malé skleněné lahvičky s úzkým hrdlem vymalované barevnými miniaturami zevnitř (!). Pak se můj zrak zatoulal na strop, kde se všude vznášeli pestrobarevní a hlavně šíleně kombinovaně spleení papíroví draci. Největší z nich má hlavu vysokou 3 metry a je dlouhý něco přes 300 metrů. O tom je tu však pouze napsáno. To vše se odehrává za zvuků příjemné čínské hudby.

Výstava se mi stala zvláštním vytržením z evropského maloměstského šumu. Doporučuji všem, už i proto, že vás zde s úsměvem přivítají velmi sympatické dívky.

Otevřeno je denně kromě pondělí 9 - 12, 13 - 17 hod.

Jindřich Kalvach

SOUTĚŽ

VELKÝ NANUK PRO MALÉ, MALÝ FERNET PRO VELKÉ

V jednom starém opuštěném chrudimském domě, v rouře do komína, tam někde pod starými schody, čeká na vás toto milé překvapení. Ruina se honosí číslem 100 a zvláště kontrastuje s budovou přes ulici. Víme, že tento úkol je pro vás lehoučký, proto už máme na další dny připravena místa, která najdete, až se vám hlavička i nožičky pěkně zapotí. Tomu však bude odpovídat i velikost velkého nanuka či malého Fernetu. Pronikněte do tajemství redakčních zásob! Žádný malý Fernet přeci není tak malý...

Naši milí návštěvníci

Pomalounku se rozjíždí společenský život kolem redakce. Po včerejší „křeči“, to už dnes bylo volnější, a my jsme se mohli věnovat i návštěvám. Potěšili všichni turnovští Čmukaři, kteří nás neopomněli navštívit hned ráno. Přinesli dobrou náladu. Pan místostarosta Řezníček zachránil celou redakci, zajistil novou laserovou tiskárnu, čímž zabránil předčasnému zešedivění nás všech a starou tiskárnu zachránil před léčebnou kúrou sekerou, kterou se rozhodl aplikovat Rebel. Potom přišel Pepa Brůček s paní Blankou Šefrnovou a přinesli zajímavé informace a láhev Fernetu. Pak se zastavil Marek Zákostelecký a vykouřil mi cigaretu. Ale náladu nezkazil a cigareta vůbec nemrzí. A teď zrovínka musím dopsat, protože konečně přišel někdo ze seminářů a přinesl něco, co chce zveřejnit. Už jsem zvědav

Kristin Friis - Dračí zlato

Měli jsme možnost shlédnout představení švédské profesionální umělkyně Kristin Friis, která vystoupila s pohádkou Dračí zlato vycházející ze švédské mytologie. V krátkém rozhovoru bezprostředně po představení jsme se dozvěděli, že si k tomuto dílku sama napsala scénář, hudbu, vymyslela scénografii, která mimochodem byla velmi podařená. A jak sdělila, tímto způsobem vytváří většinu svých inscenací. Pro naši veřejnost si vzala k ruce vypravěčku paní Blanku Kaplanovou, která je nepostradatelná také v překladatelské roli. Paní Friis se zabývá již patnáct let výhradně loutkovým divadlem, které uvádí nejčastěji v mateřských školách. Ponejvíce vystupuje v Götteborgu a jeho okolí.

Několik informací o zahájení programu seminaristů

Zahájení bylo ohlášeno na 12. hodinu dne 1 letošní LCH. Tak se i v podstatě s malou časovou odchylkou stalo. Úvodní referát na téma prezentace účastníků, představení lektorů a porotců obstarala Iveta Dřízhalová (o ní jinde). Neopomněla poté ani základní organizační pokyny. Vše probíhá tak, jak jsme o tom informovali v Rádlu číslo I (v reálu bylo bez čísla). Určitou změnou je jediné otevřený seminář probíhající pod vedením Blanky Šefrnové v prostorách divadelního bufetu. Určitě se tam v nejbližších dnech zastavíme a zjistíme, o čem tento „open“ seminář je.

V závěru se všichni rozeběhli do svých tříd a semináře mohli začít.

Pozor změna

Znovu na tomto místě zpřesňujeme informaci o VEČERECH OSOBNOSTÍ. Ten první se koná zítra, tedy v pátek ve 21.30 a v centru pozornosti bude stát Karel Šefrna. Až poté bude následovat večer s Janem Dvořákem. Oproti zveřejněnému programu si tedy hlavní aktéři prohodili pořadí. Navíc za upřesnění stojí i to, že oba jsou uváděni ve dvojici: Karel Šefrna s Ludkem Richterem a Jan Dvořák s Ninou Malíkovou - ten druhý je však pouze hostitelem, který krátce uvede svého hosta. Nejde tedy o duet, či snad duel, ale o večer dvou osobností - Karla Šefrny a Jana Dvořáka.

J. Sch. S

Seminář

Nebojte se otevřeného semináře aneb, kdo mlčí, nic se nedoví!

Tímto vás všechny, kteří nemáte na LCH jasný program (nejste řádnými seminaristy nebo jste přijeli později) lákáme do „otevřeného“ semináře lektorovaného Blankou Šefrnovou a Josefem Brůčkem. To, že se nazývá otevřeným, znamená, že je přístupný skutečně komukoliv. Nebojte se tedy přijít do buffetu v divadle, kde vás oba očekávají! A hlavně - neostýchejte se mluvit o všem, co se LCH týká a samozřejmě o shlédnutých představeních především.

Možná jste si všimli, že se v našich člancích často vyskytuje tvor pojmenovaný SEMINARISTA. Kdo to vlastně je? Jedná se o člověka. Pověštinou mladého, až velmi mladého. Takový člověk je konvencemi nevázaný, svůj volný čas tráví prací. Sebezdokonalováním, sebepoznáváním a učním, zkrátka přejímáním zkušeností. V době, kdy jsou ostatní u vody, lopotí se „jakýmsi uměním“. Prostě blázen. Ale krásný. Nezastaví se před žádnou překážkou, osobností jsou mu výzvou k dosahování vyšších met. Z hlediska divadelního je to vlastně minisuperman. Tolik o seminaristech.

Skandální odhalení

Jisté podvatné živly se pokusily zásadním způsobem dezorientovat naši loutkářskou veřejnost. V některých oficiálních tiskovinách bylo totiž uveřejněno:

F - DVA SEMINÁŘE V JEDNOM

1) EURYTHMIE

2) HLASOVÁ VÝCHOVA LOUTKÁŘE

Je zřejmé, že jisté nejmenované živly se rozhodly bojkotovat tento seminář, protože jeho skutečné zaměření není eurythmie, ale EUTHANASIE!!! Tento pokus se nám podařilo včas odhalit a vše uvést na pravou míru.

Hrůzné zklamání bohužel zažili ti seminaristé, kteří chtěli této jedinečné události využít a přihlásili se. Odborný lektor jmenované části Richard Weinberg totiž, za dosud nevyjasněných okolností, nedorazil do Chrudimi, a tak se seminář odehraje pouze v duchu hlasové výchovy Jany Konvalinkové.

Po zmizelém panu R.W. intenzivně pátrají tajní agenti z Bezpečnostní služby (což je tajné oddělení ARTAMA vedené rezidentkou Ivetou Dřízhalovou).

Rebel

Seminář I se včera seznamoval v parku. Milí divadelní výtvarníci,

Vznikly portréty -

literárně výtvarně akční instalace.

Většina z nich - v torzech - je dosud k nalezení v okolí jezírka. Hleďte nás.

Na ochutnávku:

Mám nejraději ovoce

A koupu se rád v potoce

Rád lovím kapry pstruhy

Taky v tužkách lámu tuhy

I zmrzlinu však lížu rád

Nevím kdos můj kamarád

anebo něco od maminky:

Image

Radost

Energie

Nic není náhoda

Amor

Hezký týden v Chrudimi

přeje vám i sobě seminář I.

pokud se chystáte sáhnout scénografií na zoubek ve formě studia na DAMU, mám pro vás, coby čerstvě nepřijatý uchazeč, cenné informace:

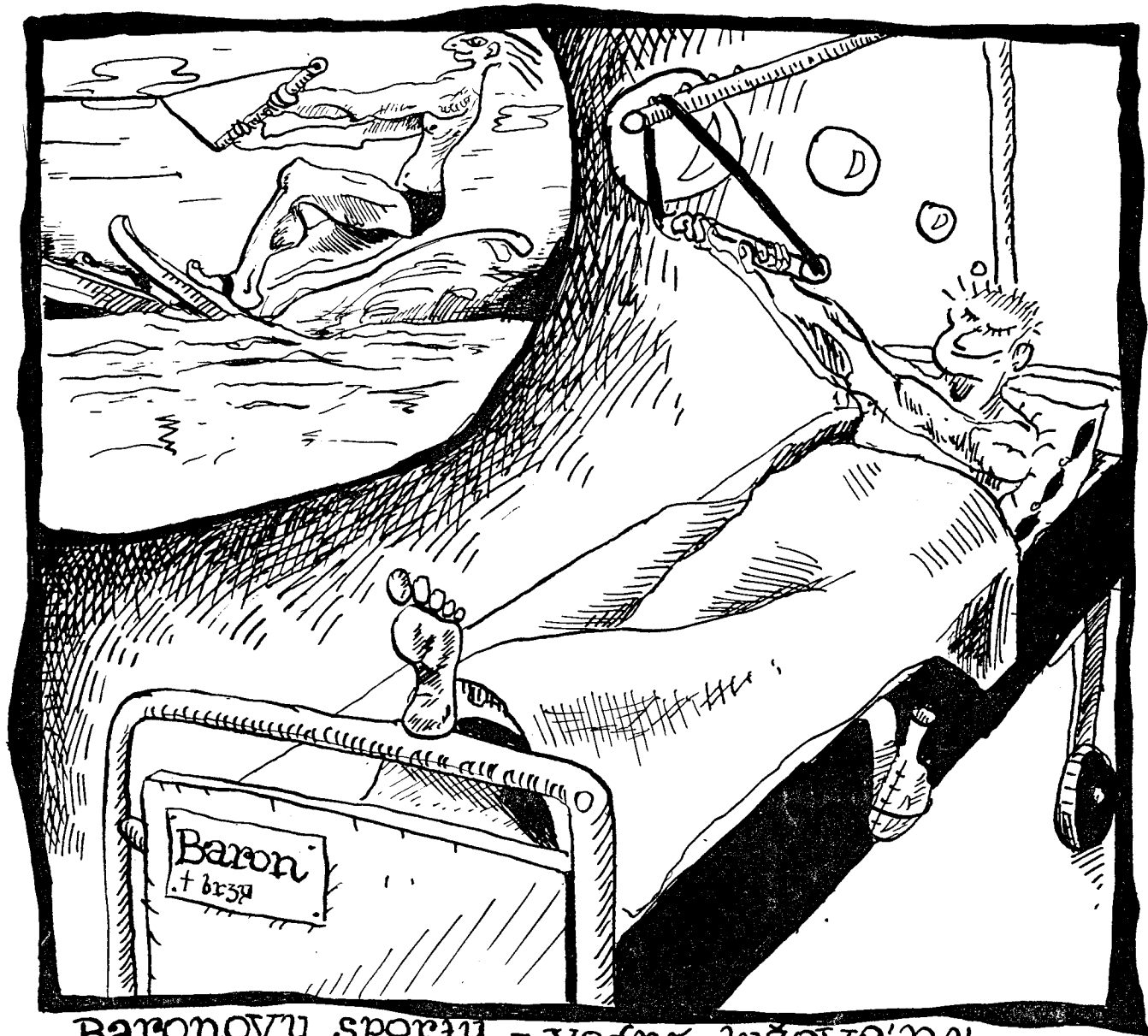
Především - scénografie na DAMU jsou dvě - samostatná katedra scénografie (velká činoherní) a další jako jeden z oborů katedry alternativního a loutkového divadla. Zkusil jsem obě a mohu objektivně říci, že chcete-li se stát velkým činoherním scénografem, na přijímačkách vás čeká toto:

1. V atelierech velké scénografie je takový nepořádek, že pohyb v něm mezi dalšími devadesáti uchazeči nebude téměř možný.
2. Zpoždění průběhu činí 1 - 3 hodiny.
3. Vzhledem k naprosté absenci míst k sezení (viz 1.) budete psát písemné testy na schodech či vstojte opření o zeď.
4. Nošení domácích prací do prvního kola je zbytečnost. Nikdo je nehodnotí, byť je to písemně slíbeno. Z toho plyne:
5. Vám zasláné instrukce o průběhu přijímaček nebudou platit. Proto se ptejte a vše "sichrujte". Změny jsou náhlé a velmi nepříjemné.
6. Pokud jsou lektori opilí (jsou-li tam ovšem vůbec), 1. kolo hodnotí studenti 4. ročníku. Z toho plyne:
7. Vyhodnocení bude šokující (postupuje 10 lidí).
8. Poplatek za tyto přijímací zkoušky činí 600 Kč.

Prekvapivě úplně jinou písničkou jsou zkoušky na scénografií alternativní, loutkovou. Čistota, připravenost, zájem o vaše umělecké ambice, přítomnost lektorů (a to všech), snaha o objektivní hodnocení (vybrat ze sta lidí 20 nejlepších taky asi není žádná sranda), komentáře k vytvořeným pracem. Pro mě velice příjemně strávený den.

Je mi velice líto, že vytoužená meta mnohého výtvarníka klasického divadla činoherního má tak prožraný vnitřek. Katedra alternativního a loutkového divadla kromě scénografie nabízí také herectví a režii. Studijní program je vřelý, kreativní a setkáte se v něm se zajímavými lidmi, pracemi a taky možná sami se sebou. Záleží na vašem výběru.

Za autora podepisuje z pochopitelných obav o jeho bezpečnost RÁDLO

Baronovy sporty - vodní lyžování

Recepty v trebe

Tak jaké bylo vaše první probuzení letošní Loutkárný? Bylo v cizí posteli? V cizí náručí? Pod neznámým keřem? Zněla-li odpověď ANO, pak je jasné, že jste společensky život popadli za pačesy a s vchutnavali plnými hlty.

Chcete snad tvrdit, že jste neměli příležitost k milostnému dobrodružství? Pak nejste dost všímaví. Ja osobně jsem si mezi pubescentními mažoretkami vybral. Nic moc, ale lepší než dratem do voka. A mou spolunocležnici oslovila předpípičovská exhibice dvou mladíků, kteří davali jednoznačné najevo, že jsou tak nazhaveni, že oheň přímo plivou. Odcházela za nimi s viným výrazem v oku a do redakční uzavěrky se ještě nevrátila. Jen doufám, že nebohe chlapce příliš nezdevastuje. A co vy? Máte problémy s hledáním vhodného protějšku? Svěřte se svému zasvěcenému redaktorovi, který není narozen ve znamení šůra.

Recept pro druhý večer (dle Rebely)
 panák rumu, panák coly, kostka ledu
 smíchejte dohromady v libovolném pořadí, berte a vychutnávejte

WARNING! Je ekvivalentem loupežného přepadení - zákeřný a zdraví nebezpečný!